

fikationer overvejes med henblik på, at oplysninger herom både kan bruges i visitationen og som et planlægningsværktøj i forhold til justeringer af kapaciteten mv. To udviklingsråd peger på, at rammeaftalerne bør omfatte samtlige de botilbud, der optræder i Tilbudsportalen, så der sikres bedre koordinering mellem udbud og efterspørgsel.

Det går igen i flere udviklingsråds anbefalinger, at der lokalt foretages en indsats for at få større klarhed over, hvorvidt der er iværksat og planlagt initiativer i kommunerne på botilbudsområdet, som vil skabe den tilstrækkelige kapacitet til henholdsvis voksne sindslidende, voksne fysisk handicappede og voksne psykisk handicappede. Samtidig peger flere udviklingsråd på, at der er stor forskel på, hvordan spørgsmålet om ventelister håndteres i de enkelte kommuner, og at det derfor kunne være af værdi at få gennemført en nærmere analyse af, hvordan ventelisterne er sammensat, opgøres mv.

Et udviklingsråd opfordrer kraftigt kommuner og regioner til at sikre det nødvendige antal boliger og kritiserer, at der ikke er en central ventelisteopgørelse, hvilket blandt andet begrænser borgerens muligheder for frit at bosætte sig. Et andet udviklingsråd opfordrer til, at der fra central side tages initiativ til, at der udarbejdes såvel ensartede retningslinjer for et ventelistesystem samt ensartede kapacitetsopgørelser i rammeaftalerne. Det er samtidig det eneste udviklingsråd, hvor region og kommuner har iværksat en fælles elektronisk ventetidsopgørelse.

3.4.2 Personer under 50 år i almindelige plejehjem

Det fremgår af redegørelserne, at der generelt er tale om relativt få personer under 50 år, der bor i almindelige plejehjem, og at kommunerne er meget opmærksomme på problematikken. Et par udviklingsråd har undersøgt, hvorfor borgere under 50 år bor på plejehjem, og konstaterer, at størstedelen af de pågældende borgere har et massivt plejebehov, eller at de selv eller deres pårørende ønsker, at de bor netop der. Endelig er der en gruppe, der midlertidigt bor på plejehjem, mens de venter enten på rette bolig eller på en afklaring af genoptræningsbehov.

3.4.3 Behandlingstilbud i form af socialpædagogisk bistand og genoptræning

Alle fem udviklingsråd konstaterer, at der er et stigende forbrug af ydelser af socialpædagogisk karakter. Socialpædagogisk bistand efter servi-

celoven tildeles den enkelte borger efter behov og uafhængigt af den pågældendes boform. Både det oplevede stigende behov for botilbud og ventelisterne til de eksisterende botilbud til personer med nedsat psykisk funktionsevne, herunder sindslidelser, kan i sig selv medføre, at presset på socialpædagogiske ydelser stiger. Udviklingsrådene peger også alle på, at personkredsen er blevet bredere, bl.a. fordi flere diagnosticeres med ADHD og Aspergers syndrom, ligesom flere unge med dobbeltproblematikker, herunder autisme, hjerneskade, sindslidelse, ADHD og misbrugsproblematikker, ikke passer ind i eksisterende tilbud og har brug for bostøtte mv. Et udviklingsråd mener endvidere, at forbruget af socialpædagogisk bistand er stigende pga. mindsteindgrebsprincippet.

Et udviklingsråd anbefaler, at det undersøges, om socialpædagogisk bistand opfylder det reelle behov for støtte i forhold til de forskellige målgrupper.

Et udviklingsråd peger på en stigning i forbrug af træningsydelser efter § 86 i serviceloven, hvilket enkelte kommuner fra de andre regioner også oplever. De fire andre udviklingsråd konstaterer dog, at kommunerne generelt ikke oplever ændringer på området. Et enkelt udviklingsråd har i forbindelse med § 86 anført, at der efter udviklingsrådets opfattelse mangler en udtrykkelig hjemmel til at afholde udgifter til befordring i forbindelse med trænings- og genoptræningsydelserne, et problem der er blevet tydeligere på baggrund af de større afstande i kommunerne. Et andet udviklingsråd anbefaler, at retningslinjerne for de genoptræningsplaner, der udarbejdes i sygehusregi, strammes op, så planernes anvendelighed øges, og arbejdet med at udrede genoptræningsbehov ikke overlades til kommunale sagsbehandlere med ventetid og øget administration til følge. Enkelte kommuner har ønsker til, at reglerne for træningsydelser samles i én lovgivning.

3.4.4 Behandlingstilbud og misbrugsområdet

Ifølge udviklingsrådenes redegørelser oplyser kommunerne, at brugen af genoptræning og vedligeholdelsestræning til misbrugsområdet er uændret eller svagt stigende.

Der er generelt i regionerne en stigning i antallet af voksne stofmisbrugere i behandling. I to regioner er der en tendens til, at kommunerne selv ønsker at varetage misbrugsområdet. I en enkelt region er der en tendens til i stigende omfang at omlægge tilbud fra døgnbehandling til